

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul lui Constantin Sprîncean, avocatul Daniel Șontea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Sprîncean împotriva lui Constantin Sprîncean cu privire la încasarea sumei și restituirea bunurilor personale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Constantin Sprîncean și Elena Sprîncean și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Călărași din 06 mai 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 16 martie 2012, Elena Sprîncean a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Constantin Sprîncean cu privire la încasarea sumei și restituirea bunurilor personale.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, din a. 2004, timp de 2 ani s-a aflat în concubinaj cu Constantin Sprîncean, căsătoria a fost încheiată la data de 27 iunie 2006.

Menționează că, împreună cu soțul au convenit că vor locui în gospodăria de pe str-la 2 Podiș, nr.18, or. Călărași.

Susține că, la acel moment casa de locuit avea nevoie de efectuarea unui șir de lucrări pentru finisare, iar din lipsa mijloacelor financiare, în a. 2009 ea a hotărât să plece la muncă în Israel.

Invocă că, în a. 2010 a revenit acasă cu bani în numerar pe care i-a cheltuit la reconstrucția și reparația casei, iar în luna septembrie 2011, a transferat pîrîtului, prin intermediul BC „Victoriabank” SA suma de 11 200 dolari SUA, care tot au fost cheltuiți la reconstrucția și reparația casei.

Afirmă că, după revenirea de la muncă în țară, între ea și pîrît au început neînțelegeri, certuri, iar pîrîtul nu a primit-o în casă, la data de 25 mai 2012 căsătoria a fost desfăcută.

Indică că, pe perioada căsătoriei au acumulat mai multe bunuri, antenă parabolică, pompă de apă, coloană de gaz (2), lemne de foc, moară de măcinat boabe, burghiu, bolgarcă, ferestrău cu lanț, centru muzical, masă rotundă cu 4 scaune,

mașină de spălat, nuci din 5 copaci, zahăr, ștergare de baie, găini (10 buc.), seturi de pahare (5 buc.), set de ulcior cu pahare (2 buc.), cuvertură de pat (2 buc.), albituri (2 complete), față de masă cu șervețele.

Ulterior, reclamanta a depus cerere de modificare a acțiunii, solicitând încasarea din contul lui Constantin Sprîncean a sumelor de 6 500 dolari SUA, suma de 2000 dolari SUA și suma de 1500 euro și obligarea restituirii bunurilor proprietate personală, 3 poloboace, strung de prelucrare a lemnului, furtun cu lungimea de 15 m., leică de stors vin, batcă, ciocan mare, ciocan mic, bărdiță, 20 coșuri de poamă, potcoavă de îndreptat butoaiele, 20 borcane de 3 litri, 20 borcane de 1 litru, 20 borcane de 0,7 litri, 20 borcane de 0,5 litri, 4 borcane de 10 litri, 4 ceasuri de perete, 50 de cleștișoare, 1 ceaun de 50 litri, 8 m. de gard verde, pat divan, masă tumbă.

Prin hotărârea Judecătoria Călărași din 06 mai 2015 a fost admisă parțial acțiunea și a fost încasat din contul lui Constantin Sprîncean în beneficiul Elenei Sprîncean suma de 6500 dolari SUA cu titlu de sultă. A fost obligat Constantin Sprîncean să-i restituie Elenei Sprîncean următoarele bunuri personale, 3 poloboace de lemn, 20 borcane de 3 litri, 20 borcane de un litru, 20 borcane de 700 gr., o bărdiță, 15 coșuri de poamă, fortun pentru vin și potcoava de înfundat butoaie. A fost încasat din contul lui Constantin Sprîncean în folosul statului suma de 3541,20 lei cu titlu de taxa de stat. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, bunurile, 3 poloboace de lemn, 20 borcane de 3 litri, 20 borcane de un litru, 20 borcane de 700 gr., o bărdiță, 15 coșuri de poamă, fortun pentru vin și potcoava de înfundat butoaie au aparținut cu drept de proprietate personală reclamantei Elena Sprîncean pînă la încheierea căsătoriei cu Constantin Sprîncean, fapt care nu a fost negat de către pîrît, iar în privința celorlalte bunuri solicitate ea nu a prezentat careva probe care ar confirma existența acestora. Mai mult ca atît, o parte din bunuri ea a luat cînd a plecat de la Constantin Sprîncean, neindicînd denumirea acestora.

Totodată, prima instanță a reținut că, Constantin Sprîncean nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar confirma faptul că suma de 13 000 dolari SUA transferate de către reclamantă din Israel a fost folosită în interesul familiei, din care motiv a încasat suma de 6500 dolari SUA.

Prima instanță a respins argumentele reclamantei în privința încasării sumelor de 2000 dolari SUA aduși în numerar în a. 2010 de către ea și suma de 1500 dolari SUA pe care le-a împrumutat pîrîtilui, deoarece sunt declarative și nu a fost confirmată veridicitatea lor.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016 au fost respinse apelurile declarate de către Constantin Sprîncean și Elena Sprîncean și a fost menținută hotărîrea primei instanțe.

La data de 08 august 2016, reprezentantul lui Constantin Sprîncean, avocatul Daniel Șontea a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea apelului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărîrile instanțelor inferioare, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin, au fost încălcate sau aplicate eronat normele de drept material, și

anume prevederile art. 20 alin.(3) Codul familiei, iar erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Prin referința depusă la data de 17 octombrie 2016, Elena Sprîncean a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea deciziei instanței de apel pe care o consideră legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei contestate în adresa recurentului la data de 20 iunie 2016 (f. d. 33, Vol.II), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către ultimul.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul lui Constantin Sprîncean, avocatul Daniel Șontea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulumul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul lui Constantin Sprîncean, avocatul Daniel Șontea, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului lui Constantin Sprîncean, avocatul Daniel Șontea ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul reprezentantului lui Constantin Sprîncean, avocatul Daniel Șontea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic